

18. juni 2010

I medfør af § 36, stk. 1 i Landstingets Forretningsorden fremsætter jeg følgende spørgsmål til Landsstyret:

12/05-10 sendte jeg et spørgsmål vedrørende beskyttelse af vore hjemmeproducerede produkter, der blev besvaret 14/06-10 af Naalakkersuisut. Bevarelsen giver mig anledning til yderligere spørgsmål

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. **Med hvilken tiltag skal vi opnå en større grad af selvforsyning?**
2. **Hvad er det der gør, at det alene er sodavand der tappes i Nuuk Imeq der produceres i Grønland?**
3. **Har Naalakkersuisut hensigt til at undersøge, om, det virkelige vil skade Grønland, at forbyde sammenlignelige varer der kan produceres i Grønland?**

(Inatsisartuni ilaasortaq Malik Berthelsen, Siumut)

Bergrundelse:

1. Hvis WTO's regler "*måske*" er begrænsende, hvilke andre tiltag kan vi etablere for at beskytte vore produkter? Eller hvad kan vi fra politisk side gøre, for at forebygge frygten for at tage initiativet til at starte en virksomhed op såsom: sæbefabrik, isfabrik?
2. som det allerede er kendt er sodavand der er tappet i Nuuk det eneste der sælges i butikker i Grønland. Er dette ikke en overtrædelse af WTO's regler? Jeg er klar over, at emballage-loven er anvendt for at gøre dette muligt. Men så er det, at jeg gerne vil vide, om det er muligt at importere andre sodavandtyper til produktion ved anvendelse af samme emballagety-pe?
3. Med alle det tusindvis af produkter vi importerer fra udlandet mener jeg ikke, at enkelte grønlandske produkter vil undergrave leverandørernes situation. Derfor vil Naalakkersuisut ikke sikre sig og undersøge om enkelte produkter vil være et brud på WTO's regler og være til skade for Grønland?

Ligesom I, i jeres svar til mit spørgsmål skriver: "*Det er lovligt at yde støtte til virksomheder, så længe de ikke har en påviselig negativ effekt på andre landes virksomheder*". det vil nemlig være langt bedre, at argumentere i henhold til eksakt viden frem for at agere efter formodninger..